

Separare

Separare

Este una din marile dificultăți ale timpului prezent - o permanentă dificultate -să combini o cale îngustă cu o inimă largă. Multe lucruri au tendința să producă izolarea. Nu putem nega aceasta. Legăturile prieteniei umane sunt atât de fragile;atât de multe lucruri apar și zguduie încrederea; atât de multe lucruri pe care nu la poți aproba, astfel încât calea devine din ce în ce mai izolată.

Toate acestea sunt fără îndoială adevărate. Dar trebuie să fim foarte atenți la felul în care întâmpinăm starea acestor lucruri. Nici nu ne dăm seama de cât de important este duhul cu care ne comportăm în mijlocul acestor împrejurări și situații care, trebuie să recunoaștem, au o dificultate unică.

Pot de exemplu să mă închid în mine însumi și să devin amar, mohorât, sever, respingător, uscat, neavând inimă pentru copii Domnului, pentru slujirea Lui, pentru exercițiile sfinte și fericite ale adunării. S-ar putea să devin chiar împovărat de lucrări bune, nesimțind cu cel sărac, cu cel bolnav, cu cel întristat. S-ar putea să trăiesc în cercul îngust în care m-am închis, gândindu-mă doar la mine și la nevoile personale ale familiei mele.

Ce poate fi mai mizerabil decât aceasta? Este cel mai respingător egoism dar nu-l vedem pentru că suntem orbiți de ocuparea excesivă cu eșecurile altor persoane.

Este foarte ușor să găsim greșeli și lipsuri la prietenii și frații noștri. Întrebarea este însă cum vom întâmpina aceste lucruri? Prin închiderea în noi înșine? Niciodată!Să facem aceasta înseamnă să devenim la fel de mizerabili pe cât suntem de nefolsoitori față de alții. Sunt doar câteva lucruri mai de plâns decât un "om dezamăgit".. El găsește totdeauna greșeli la ceilalți. El nu a descoperit niciodată adevărata rădăcină a problemei sau adevăratul secret al rezolvării ei.. El s-a separat dar în el însuși. El este separat dar separarea lui este falsă. El este nefericit, și îi va face pe toți cei care vin sub influența sa - toți cei care sunt slabi și neînțelepți să-l asculte - la fel de nefericiți ca și el însuși.

El a falimentat complet în viața practică, a cedat dificultăților timpului său și s-a dovedit cu totul nepregătit să facă față realităților vieții prezente. Apoi în loc să-și dea seama de aceasta și să mărturisească, el se retrage în propriul său cerc și găsește greșeli tuturor cu excepția propriei persoane.

Ce prospețime și desfătare să te întorci de la acest tablou deprimant la Omul perfect care a umblat pe acest pământ! Calea Lui a fost în adevăr una separată-niciuna n-a fost la fel. El nu a avut nici o simpatie pentru scena din jurul Lui. "Lumea nu l-a cunoscut". " A venit la ai săi și ai Săi nu l-au primit". ", " a căutat mângâietori și n-a găsit niciunul". Chiar și proprii Săi ucenici au eșuat în a simpatiza cu El sau în a-L înțelege. Au dormit pe muntele schimbării la față în prezența gloriei Sale, și au dormit în grădina Ghețimani în prezența agoniei Sale. L-au trezit din somn cu temerile lor lipsite de credință și permanent îl asaltau cu întrebările ignorante și noțiunile goale.

Cum a întâmpinat El toate acestea? Cu un har perfect, răbdare și blândețe. Le-a răspuns la întrebări,le-a corectat neînțelegerile; Le-a alungat temerile; Le-a rezolvat dificultățile; Le-a împlinit nevoile; a fost îngăduitor cu slăbiciunile lor ; Le-a dat credit pentru devotament în momente de dezertare ; l-a privit cu ochi plini de dragoste, și l-a iubit în ciuda acestor lucruri."Iubindu-i pe ai Săi care erau în lume l-a iubit până la capăt."

Cititor creștin, vino să bem din duhul binecuvântatului nostru Stăpân și să pășim pe urmele Sale. Atunci separarea noastră va fi potrivită, și chiar dacă calea noastră va fi îngustă, inima noastră va fi largă.